

Storartad show av unik sångerska

Prylf med Linnea Henriksson skakade publiken

DEN TROGNA stampubliken på torsdagsjazzen blev ordentligt omskakad av den unga gruppen Prylf och några flydde tillställningen i förtid. Men vi som var kvar besegrades av den energi och musikaliska frihet som exponerades från scenen.

Framför allt av sångerskan Linnea Henriksson, en smått osannolik uppenbarelse i svart paljettklänning och giftgröna strumpor, med ett fysiskt utspel som sällan eller aldrig ses på jazzens estrader.

Hon framför kända standardlåtar ("Fly me to the moon", "Body and soul", "My funny Valentine" med flera), men behandlar dem som om de var nedklottrade på papperslappar som hon hittat i en snödriva strax före konserten.

JA, KONSERT och konsert, Linnea gör det mer till en föreställning, performance eller varför inte kabalet, där det visuella är lika viktigt som musiken. Hon kränger som ett skepp i storm, samtidigt

MUSIK

PRYLF

Studio, Umeå
folkets hus

Publik:

90 personer.

JAZZCHOCK. Linnea Henriksson och Prylf skrämde iväg en del åhörare men VF:s ut-sände gillade vad han såg och hörde.

FOTO: ULF HÄGLUND

som hon vrider och vänder på orden i texterna och när hon kastar sig ut i en bisarr scatsång i "Over the rainbow" rör vi oss i ett parallellt universum. Inte ett ljud får lämnas oprövat, fult eller vackert spelar ingen roll.

Hon är faktiskt bland det häftigaste i sångväg som beträtt Studios scen och liknar ingen jag hört. Det ska möjligen vara Marilyn Monroe, tro det eller

ej. Men skivhandlaren Magnus, som också var där, påstår att Eva Soneson, sångerska i 80-talsbandet Commando M Pigg, var något åt samma håll. Och han brukar veta vad han pratar om.

MUSIKERNA I BANDET är höggradigt datoriserade, men inga slavar under tekniken. Felix Martinz imponerar till exempel med flera spännande so-

lon på sin elektroniska vibrafon.

Till sist, när Linnea Henriksson bjuder på en obetalbar version av "All of me" som extranummer är det bara att ge sig. Alla funderingar om musikaliska gränser jag hade från början faller platt inför Prylfs kreativitet – spelglädjen och nyfikenheten (och humorn!) tar hem spelet.

GUNNAR WIKLUND

STUMFILM. "Fantomen på operan" från 1925 väcktes åter till liv i torsdags.

FOTO: SCANPIX

Traditionell och duktig filmmusik

NÄR DET GÄLLER att göra ny musik till stumfilmer finns det olika skolor. En del kompositörer vill vara moderna och förhålla sig mer fria till filmen.

Andra vill underordna sig filmen och förstärka stämningarna.

Båda lägren har sina poänger men en sak är säker: Carl Davis tillhör traditionalisterna. Han har skrivit musik till massor av stumfilmer och gästade Umeå för två år sedan med Chaplins "Guldfeber" – till torsdagens stumfilmskonsert hade Norrlandsoperan vågat lite mer och valt "Fantomen på operan" från 1925. Filmen är mest känd för Lon Chaney som den omsusade Fantomen och man kan väl säga att det finns fog för att det är honom man kommer ihåg. Han är helt enkelt värd att titta

på, mycket annat i filmen är blekare.

De flesta i filmen använder ett rejält överspel men det hörde till tidens konventioner och är rätt roligt att se.

FILMMUSIK

FANTOMEN PÅ OPERAN

Symfoniorkestern vid
Norrlandsoperan

Dirigent, kompositör:

Carl Davis

Regi:

Rupert Julian

CARL DAVIS musik följer filmen väl och försöker va-

ra lika starkt känslösom som filmen. Han håller fast vid melodier och förstärker ibland olika poänger i filmen.

Gör han rätt? Det finns så klart inget rätt och fel men det är musikaliskt bra och filmen blir njutbar och då är det bara att tacka och ta emot, men något exemplarisk kombination är det inte. Filmen har sina ojämnheter och musiken när inga himmelska höjder.

Men blir det en ny stumfilmskonsert om ytterligare två år är jag åter på plats.

LARS BÖHLIN

Dansgrupp tar publiken till en svängig epok

Harlem Hot Shots åter-skapar dansen från 1920- och 30-talet.

Hur det går?

Utmärkt. I Sydkorea är de som galna och i Vilhelmina var det livat värre.

Det går bra för Harlem hot shots från Stockholm. De uppträder över hela världen och många intresserar sig för swing, lindyhop och de andra danserna. Man skulle kunna tro att det är någon fluga men det tror inte Sakarias Larsson. Han menar att det var på 1980-talet som danserna återupptod och sedan dess har det funnits ett intresse.

– Så dansen har funnit längre den här gången än på 20- och 30-talet.

Pardans populärt

Dessutom påpekar Jenny Deurell att det finns ett stor intresse även för andra pardanser, som salsa och tango.

Lokalt kan man konsta-

tera att Swingum i Umeå är en ideel förening med ett hundratal medlemmar och tusen personer på mejlinglistan.

Harlem hot shots är ute på en Sverigeturné med föreställningen "Swingin in black and white" och har redan uppträtt i Vilhelmina och Robertsfors. I morgon är det dags för Skellefteå och på måndag Umeå.

I föreställningen försöker gruppen återskapa danserna som det såg ut när det begav sig. De använder filmer som främsta källor men har också fått respons från människor som var med när det begav sig och de känner igen sig.

Sedan gäller det att lyssna in sig på jazzen.

– Vi vill härma känslan men samtidigt vill vi ha en egen stil på vår grupp, säger Jenny Deurell.

Men Rikard Ekstrand tycker att man ska komma ihåg hur det var på den tiden.

SWINGDANS. Harlem hot shots bjuder på swing, lindyhop och andra danser i sin show. I morgon gästar de Skellefteå och Umeå på måndag.

FOTO: HÅKAN LARSSON

– Det var inte utbildade dansare som höll på med det här.

Populärt i Seoul

Det skiljer mellan länder på hur det ser ut i publiken också. I Sverige är

det många äldre i en övrigt blandad publik medan det är fler yngre i Sydkorea, men så finns det också 15 klubbar i Seoul.

– De är som galna, konstaterar Frida Segerdahl.

– Men jag tycker att de i

Vilhelmina skrattade åt samma sak som i Sydkorea, inflikar Rikard Ekstrand och alla verkar överens om att det var kul i Vilhelmina.

LARS BÖHLIN

lars.bohlin@folkbladet.nu 090-17 01 92

Birgit Lindberg spelar i Berlin

MUSIK. Jazzpianisten och kompositören Birgit Lindberg, Umeå, gör internationell comeback 8 maj i Berlin. På A-trane, som nyligen fått utmärkelsen årets jazzklubb av Live Entertainment Awards via musikmässa i Frankfurt, kommer Birgit ge en konsert.

– Detta innebär nya möjligheter på en ny marknad, konstaterar Birgit Lindberg som även fått erbjudande att spela i Paris.

På jazzklubben A-trane kommer Birgit Lindberg, med musiker, framföra låtar från skivorna hon gjort tillsammans med Anders Färddal. Den första "My dear ones" kom 2005, därefter "Second thought" och senast "Most of all", med release på Fasching i Stockholm februari 2010.

På jazzklubben A-trane spelar den internationella jazzeliten.

YVONNE RITTVALL